

**Zendingsberichten
Kinderen
2017-Q1**

Ik hou van school! Mijn naam is Bonté en ik ben 12 jaar oud. Ik zit in de tweede klas van de adventistische school in Libreville, Gabon.

Als je op de kaart kijkt zul je zien dat mijn land aan de westkust van Centraal Afrika ligt. In het noordwesten ligt Equatoriaal-Guinea, in het noorden Kameroen, in het oosten en zuiden Kongo en in het westen de Atlantische Oceaan. In het hoofddeel van Libreville kun je soms kinderen zien frisbeeën op het strand.

Mijn favoriete vakken zijn wiskunde, gymnastiek en Engels. Wat ik echt het leukst vind aan mijn school is dat ik elke dag over Jezus kan leren.

Ik ben dankbaar dat ik in Libreville woon, want het is de enige stad in Gabon waar een adventistische middelbare school is. Ik vind het vervelend voor de andere adventistische kinderen in mijn land, de meesten van hen moeten naar een gewone school. Sommige van mijn kerkvrienden die dit probleem hebben zeggen dat het heel zwaar is.

"Het ergste is dat onze examens bijna altijd op sabbat zijn," zeiden ze tegen mij. "We proberen onze leraren uit te leggen dat sabbat de heilige dag is van onze God, maar ze willen niet naar ons luisteren. Ze vinden dat ze geen uitzondering hoeven te maken voor ons rare geloof. We worden soms zelfs beschuldigd dat we de hele dag spelletjes doen op sabbat. Ze geloven niet dat we naar de kerk gaan."

Dit is één van de redenen dat ik blij ben dat de zendinggaven van dit kwartaal ons helpen om een nieuwe adventistische school te bouwen in Gabon. Deze nieuwe school zal gebouwd worden in Franceville en zal groot genoeg zijn voor honderden adventistische kinderen.

Voor het eerst zullen ze de schooldag kunnen beginnen met gebed en aanbidding. Ze zullen bijbelles hebben en leraren die om ze geven. Niemand zal ze zeggen dat ze niet naar de kerk kunnen op sabbat.

Een echte zendingsschool

Veel kinderen op mijn school in Libreville zijn geen adventist en sommige zijn geen christen. Hun ouders meldden ze aan op onze school, omdat ze het leuker vinden dat de gewone school. We hebben ons geloof kunnen delen met deze kinderen en sommigen zijn naar de kerk gekomen. Onze leraren zeggen dat we een zendingsschool zijn, omdat we de andere kinderen helpen om van Jezus te houden en Hem te dienen.

Dit is de andere reden dat ik blij ben met een nieuwe school. Dat zal ook een echte zendingsschool zijn, waar honderden kinderen over God kunnen leren.

Mijn grote beslissing

Soms hebben we een zogenoemde seminarie op school. Dit is een speciale bijeenkomst begeleid door onze predikant. Tijdens deze bijeenkomst bestuderen de Bijbel, zodat we leren wat Het ons leert. Aan het eind van de laatste bijeenkomst vroeg de predikant of er kinderen gedoopt wilden worden. Ik heb mijn hand opgestoken.

"Wij willen ook gedoopt worden"

Na school vroegen twee vrienden, die geen christen zijn, wat je moet doen om gedoopt te worden. Ik heb hen verteld dat je extra lessen moet volgen met de predikant om meer over de Bijbel te leren. Hij vraagt veel en als hij denkt dat je er klaar voor bent plant hij een doopmoment.

Ik had vaker met deze vrienden over Jezus gepraat, dus ik wist dat ze geïnteresseerd waren in God. Toch was ik blij en verbaasd toen ze zeiden dat ze ook gedoopt wilden worden en bij onze kerkfamilie wilden horen.

Onze school in Libreville doet er alles aan om de aandacht van kinderen op Jezus te richten. Als we nog een school hebben, kunnen we nog meer kinderen bereiken. Geef alsjeblieft je zendinggaven dit kwartaal om ons te helpen met onze school.

Mijn broertje Leo was pas 12 jaar oud toen hij verdrong. Ik was heel verdrietig en wist niet hoe ik met de pijn om moest gaan. Ik begon alcohol te drinken, hopend dat ik daardoor helemaal niks meer zou voelen.

Ik was geen christen toen Leo stierf, maar hij en mijn oudere broer Rene deden bijbelstudie met een man uit de Adventkerk in de buurt. Ze hadden plannen om samen gedoopt te worden.

Na Leo's begrafenis sloot Rene zich aan bij de Adventkerk. Hij heeft nooit iets gezegd om mijn gedrag, hij leefde gewoon stil met zijn geloof.

Een vreselijk ongeluk

Op een avond ging ik met een vriend, Rachidy, stappen. Toen we bijna thuis waren kregen we een ongeluk. De auto was volledig verwoest, maar wonderlijk genoeg waren Rachidy en ik niet gewond. "Mijn opa zegt dat ik nog leef dankzij jou," zei Rachidy een paar weken later. "Dankzij mij? Waar heeft hij het over? Ik heb je bijna vermoord!" "Mijn opa gelooft in geesten met sterke krachten," zei Rachidy. "Hij denkt dat één van hen niet wilt dat jij sterft."

Rachidy en ik zaten stilletjes naast elkaar, denkend aan wat Rachidy had gezegd. "Ik moet gaan," zei ik uiteindelijk. "Er is iets dat ik moet doen."

Ik rende naar huis en opende mijn Bijbel voor het eerst in maanden. "Heer, U heeft mij gered," bad ik. "Ik wil mijn hart aan U geven, zoals Leo dat heeft gedaan."

De maanden daarna richtte ik me dagelijks tot Jezus. Ik ging van Hem houden en wilde Zijn geboden gehoorzamen, ook de sabbatdag. Ik besloot zevendedags-adventist te worden.

Onmogelijk!

Ik had mijn familie nooit verteld dat ik bad en de Bijbel las, dus toen ik vertelde dat ik gedoopt ging worden geloofden ze me niet.

"Jij wordt christen," lachten ze. "Dat is onmogelijk."

Je kunt je voorstellen hoe verrast en blij ik was toen ik mijn familie in de kerkbanken zag zitten op de dag van mijn doop.

"Rene wist dat je de waarheid zei," vertelde mijn moeder later. "Hij wist dat het mogelijk was dat jij christen werd, want hij is altijd voor je blijven bidden."

Terug naar school

Toen ik alcohol dronk heb ik veel slechte keuzes gemaakt, zoals stoppen met school. Ik wilde later gaan werken om mijn familie te helpen, maar niemand wilde iemand aannemen zonder diploma.

Op een sabbat, in de kerk, boog ik mijn hoofd en bad ik: "Heer, ik weet dat ik veel fouten heb gemaakt. Ik vraag U niet veel, alleen een baan om van te kunnen leven."

Die avond bood iemand uit de kerk mij een baan aan in zijn restaurant. Ik werkte hard en had uiteindelijk genoeg geld om terug te kunnen naar school.

Toen mijn studie klaar was vond ik een geweldige baan. Het voelde alsof alles goed ging, eindelijk. Mijn ouders deden bijbelstudie om zich aan te sluiten bij de Adventkerk en ik verdiende goed. Toen stierf mijn vader, vanuit het niets, en ik ontdekte dat ik voor mijn werk dingen moest doen die God verboden heeft.

Wordt vervolgd

Vorige week hebben we Bienvevu ontmoet. Hij heeft net ontdekt dat hij moet kiezen tussen God gehoorzamen of zijn goed betaalde baan houden. Deze week vertelt hij hoe God hem heeft geholpen om de perfecte baan te vinden, waarmee hij de Adventkerk in Gabon kan helpen.

"Ik begin opnieuw," dacht ik, toen ik de bestbetaalde baan ooit opgaf. Ik had geen spijt dat ik koos om God te gehoorzamen boven mijn werk houden, maar nu kon ik mijn moeder niet meer ondersteunen. Ze rekende op mij om haar te helpen nu mijn vader overleden was.

"Heer," bad ik. "Ik heb weer werk nodig. Helpt U me alstublieft een baan te vinden waarbij ik U kan dienen."

Een rare droom

Op een avond, na het bidden, had ik een rare droom. Ik stond in de kerk en een man sprak tegen me. Ik vroeg of hij een gemeentelid was en hij zei nee. Hij bleef praten, maar ik was te veel bezig met mijn problemen om te horen wat hij zei.

Toen de man uitgepraat was stond hij op om weg te gaan. Op dat moment herinnerde ik me het bijbelverhaal van de engel die Jacob bezocht. Jacob wilde de engel niet laten gaan voor de engel hem gezegend had. "*Wat als deze man een engel is,*" dacht ik. Ik greep de man bij zijn voet en smeekte hem te blijven. "Wat wil je hebben?" vroeg de man. Ik keek over zijn schouder en zag een grote berg geld en dure huizen, auto's en kleren. "Ik wil rijk zijn," zei ik.

De man keek verdrietig naar me. "Ik heb iets voor je, maar je bent er nog niet klaar voor om het te krijgen." "Wat wilt u me geven?" vroeg ik. Het antwoord heb ik nooit gehoord, want ik werd wakker. Ik knielde meteen. "God, ik wil niet rijk zijn. Ik wil alleen wat U me wilt geven. Ik ben zo dankbaar dat onze adventistische buurman naar ons om heeft gekeken en nu wil ik naar anderen omkijken. Helpt U me om mensen te bereiken voor U."

Nieuwe kansen

niet lang na mijn gebed kreeg ik de kans om video's te leren produceren. Ik gebruik dit talent voor mijn kerk, om gospel uit te zenden op televisie.

Ik ben dankbaar dat God me heeft geholpen om mensen te bereiken voor Jezus. Net als de schoolkinderen in Gabon. Zij helpen honderden mensen om te krijgen wat ze nodig hebben en ze geven hen hoop.

De zendingsgaven van dit kwartaal helpen om een nieuwe school te bouwen in Gabon, zodat we nog meer mensen kunnen bereiken voor Jezus. Geef alsjeblieft gul, zodat we onze invloed voor Jezus in Gabon kunnen verdubbelen.

Mijn naam is Juana. Ik ben 17 jaar oud en zit in mijn examenjaar. Ik woon in Libreville, Gabon, een land aan de westkust van Centraal Afrika. Ik ging altijd naar de adventistische middelbare school, maar op een dag vertelde mama dat de school problemen had en geen les meer kon geven aan de bovenbouw. Het was niet eens zo erg geweest, als ik naar een andere adventistische school had gekund. Maar we hebben niet meer adventistische scholen. Ik begon mijn dag op school met aanbidding en gebed. We hadden bijbellen en leerden elke dag over God. Mijn leraren zorgden voor ons en mijn vrienden hielpen me in mijn geloof in Jezus. Dit alles zou veranderen.

Vele zorgen

"Wat gebeurt er met mijn geloof als ik naar een gewone school ga," vroeg ik me af. "Ben ik sterk genoeg om Jezus trouw te blijven?" Mijn vrienden die naar een gewone school gingen vertelden me dat veel jongeren aan alcohol en drugs deden. "Alle sociale bezigheden zijn op vrijdagavond en zaterdag," zei een jongen. "Mijn leraar lijkt alleen naar de les te komen als ze daar zin in heeft," vulde een meisje hem aan. Alsof dit nog niet erg genoeg was, wist ik dat bijna alle examens op zaterdag gepland stonden.

Blaren op de knieën

In het begin ging alles goed op mijn nieuwe school, maar na een tijdje kreeg ik problemen. Ik las minder vaak de bijbel en vergat vaak te bidden en ik voelde niet meer de behoefte om met mensen over Jezus te praten.

Op een dag keek mama met een bezorgde blik naar mij, terwijl ik mijn ontbijt aan het eten was. "Ik maak me zorgen, Juana," zei ze. "Gaat alles goed met je?" "Nee, mama. Het gaat niet goed." gaf ik toe. "Het voelt alsof alles me wegtrekt bij Jezus. Ik wilde dit niet laten gebeuren, maar ik voel me zo ver weg van Hem. Hoe wist je het?"

Mama zei dat Jezus meer van me houdt dan ik me ooit zou kunnen voorstellen en dat er niets was dat daar verandering in kon brengen. "Ik zal er ook altijd voor je zijn," voegde ze er aan toe. "Ik zal alles doen om je te helpen, zelfs al krijg ik blaren op mijn knieën van het bidden voor jou!"

Sterker dan ooit

Mama bad voor me en vroeg verschillende vrienden om ook voor mij te bidden. Een paar maanden later vond ze dat ik wat vrolijker aan het worden was. "Het is weer hecht tussen Jezus en mij," vertelde ik haar. "Hij is mijn beste vriend en ik doe er alles aan dat de kinderen bij mij op school ook Zijn goedheid meemaken."

Jezus delen met mijn niet christelijke vrienden was makkelijker dan ik verwachtte. Als er een examen was, nodigde ik hen uit om samen aan God te vragen of Hij ons wilde helpen. Of bij een lastige situatie stelde ik voor om God te vragen ons te helpen de juiste keuze te maken.

Een blijde verrassing

Ik kan niet omschrijven hoe blij ik was toen ik hoorde dat de zendingsgaven van dit kwartaal zullen helpen om een nieuwe school te bouwen in Gabon. Ik kan weer naar een adventistische school gaan en honderden adventistische kinderen zullen voor het eerst in hun leven deze school meemaken. Geef alsjeblieft gul, zodat we onze school kunnen bouwen. Dank jullie wel!

Beste vrienden,
Mijn vrienden en ik willen jullie een gelukkige sabbat wensen vanuit Gabon, Centraal Afrika!

Mijn naam is Marion-Melrose en ik woon in Libreville, de hoofdstad van ons land.
Ik ben 12 jaar oud en zit in de tweede klas. Mijn favoriete vakken zijn frans en wiskunde en op een dag wil ik verpleegster worden. Ik zou graag naar de adventistische school willen, maar op dit moment moet ik naar een gewone school. Het is moeilijk, want veel van mijn klasgenoten kennen Jezus niet en gebruiken alcohol en drugs.

Ik ben dankbaar voor de mogelijkheden die God me gegeven heeft om mijn geloof te delen, maar ik zou graag leraren en klasgenoten hebben die me aanmoedigen om een goede christen te zijn. Een deel van de zendingsgaven van dit kwartaal zal helpen om een grote adventistische school te bouwen in Gabon. Als het klaar is zullen veel kinderen voor het eerst naar een adventistische school kunnen gaan. Ook niet adventistische kinderen, van wie de ouders willen dat ze over Jezus leren, kunnen naar die school.

Geef alsjeblieft gul, zodat we meer kinderen kunnen bereiken voor Jezus. Bedankt!

Hallo, ik ben Fhabiola. Ik ben 18 jaar oud en zit in de vijfde klas. Ik zou graag naar een adventistische school gaan waar er niet verwacht wordt dat ik examens maak op sabbat. Dit is een probleem voor elke adventist die naar een gewone school moet.

Ik kan niet vertellen hoe blij ik ben dat de zendingsgaven helpen om een nieuwe adventistische school te bouwen in mijn land. Het zal groot genoeg zijn voor honderden adventistische kinderen en ze zullen nooit meer problemen hebben met examens op sabbat. Help ons alsjeblieft door dit kwartaal zendingsgaven te geven.

Hoi, ik ben Georges Daniel. Ik ben 16 jaar en zit in de vijfde klas. Mijn favoriete vak is scheikunde en ik speel graag gitaar.

We hebben maar één adventistische school in mijn land en ik voel me gezegend dat ik daar naar school kan. Op deze school leerling zijn heeft me niet alleen helpen groeien in mijn geloof, maar het heeft me ook de kans gegeven mijn geloof te delen met klasgenoten van andere religies.

Toen de leraar het laatst over creatie had stelde Marie, een vriendin, allerlei vragen aan me. Ik hielp haar de antwoorden te vinden in de Bijbel. Toen ze me vroeg naar mijn kerk kon ik haar verschillende dingen vertellen over mijn geloof. Marie en ik bidden sindsdien elke dag samen.

Ik heb Marie uitgenodigd voor bijbelstudie. Ze ging mee en toen de bijeenkomsten klaar waren heeft ze haar hart aan Jezus gegeven en is ze gedoopt! Ik was zo blij dat God me de kans had gegeven om Hem te delen met een vriendin.

De zendingsgaven van dit kwartaal zullen helpen om een nieuwe adventistische school te bouwen in Gabon. Help ons alsjeblieft in onze missie om andere kinderen te bereiken voor Jezus door gul te geven. Bedankt!

Maak kennis met zendeling Max Pierre. Hij is geboren en opgegroeid in Haïti en heeft de adventkerk in Gabon helpen groeien.

De ouders van Max waren zendingen en als tiener droomde Max ervan om op een dag het geloof te delen in een ver land.

Max trouwde met Eliane Joseph en het jonge koppel verhuisde naar Michigan, in Amerika. Ze volgden een studie op Andrews University, waar Max afstudeerde in godsdienst en Eliane zich specialiseerde in dieet en eten. Na het afstuderen werd Max toegelaten tot het ministerie van geloof.

Max en zijn familie verlieten New York op 5 oktober 1991 om naar Gabon te gaan, waar hij de Gabon missie mocht leiden. Tijdens zijn leiderschap groeide het aantal kerkleden van 205 in 1990 naar 1500 in 1995.

Er gebeurde iets heel raars in deze periode. Net buiten de hoofdstad Libreville opende een politiek leider een christelijke kerk, een ongebruikelijk besluit in een land waar bijna geen christelijke politici wonen. De gemeente groeide zo snel dat het kleine gebouw moest worden vervangen door een groot gebouw.

Tijdens de bouw begon de gemeente de Bijbel goed te bestuderen om te leren wat er precies bedoeld werd. Ze leerden over de zevende dag, de sabbat, en vroegen zich af of iemand in Gabon daarop lette.

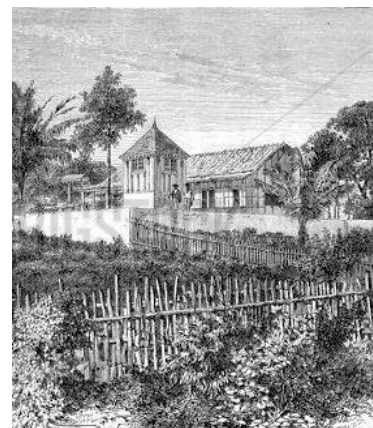
Al snel hoorden ze over de adventgemeente in Libreville en ze stuurden leden om te verkennen. Dit leidde tot een uitnodiging aan Max Pierre om de adventboodschap uit te leggen.

Toen de kerkleden overtuigd waren dat adventisten hun geloof volledig baseren op de Bijbel lieten bijna alle leden zich dopen en het nieuwe kerkgebouw werd een adventkerk.

Max Pierre hielp veel adventkerken op te bouwen in Gabon. Al deze kerken hadden ongeveer 40 leden in het begin, maar de gebouwen werden gemaakt voor 400 tot 500 mensen. Binnen een paar jaar zaten deze kerken overvol en werden er nieuwe groepen opgericht in de omgeving. Op deze manier sloten duizenden mensen zich aan bij de adventkerk.

De kerk in Gabon groeit nog steeds, maar het heeft te maken met problemen. Een van die problemen is dat er maar één adventistische school is in Gabon. Het kleine gebouw kan maar ongeveer 120 leerlingen hebben, dus veel adventistische kinderen moeten naar een gewone school. De geschiedenis heeft laten zien dat veel kinderen die naar een gewone school gaan uiteindelijk de kerk verlaten.

De zendingsgaven van dit kwartaal zullen helpen om een nieuwe school te bouwen in Gabon. Dit zorgt ervoor dat honderden kinderen een adventistische opleiding kunnen volgen en de kerk in Gabon sterker wordt. Geef alsjeblieft gul aan dit project. Dankjewel!

Hoi, mijn naam is Chukwuemeka en ik ben een leerling computertechnologie van de Babcock universiteit in Nigeria. Ik was vijf jaar oud toen ik voor het eerst mijn geloof heb gedeeld met een groep mensen. Het was bij een bijeenkomst waar mijn opa een preek hield voor mensen die Jezus niet kenden. Hij liet mij en mijn vriend Niran op het podium komen om bijbelteksten op te zeggen uit ons hoofd.

Ik blokkeerde

Het ging goed bij mijn eerste paar teksten, omdat ik naar mijn schoenen keek. Toen ik opkeek naar de groep mensen voelde ik mijn adem in mijn keel en blokkeerde ik. Mijn gedachten werden leeg. Ik keek naar opa voor hulp, maar hij had al een oplossing. Hij liet iemand de teksten in mijn oor fluisteren. Ik herinner me dat ik daarna dacht dat het beter was als opa andere mensen in zijn eentje over Jezus vertelde. Gelukkig moedigde hij me aan en nu is vertellen over Christus één van de fijnste dingen die ik doe.

Deuren dichtslaan en gemene honden

Toen ik ongeveer tien jaar oud was, ging ik langs de deuren om mensen over Jezus te vertellen in hun eigen huis. Ik kende deze mensen niet en ik was heel nerveus in het begin.

"Wat als ik ze stoer tijdens het eten of tijdens hun favoriete programma?" dacht ik. "Wat als ze de deur voor me dichtgooien of een gemene hond hebben?"

Ik wilde respect tonen, dus vroeg ik iedereen of ze een paar minuten hadden. Als ze nee zeiden bedankte ik ze en ging ik naar het volgende huis. Als ze ja zeiden bad ik een kort gebed, om Jezus te danken voor de gelegenheid mijn geloof te delen en om hulp te vragen de juiste woorden te zeggen.

Een nieuwe moed

Babcock University zet zich heel erg in om Jezus te delen met anderen. Dat is een reden dat we een sterke Advent Jeugd Verbond hebben, wat we AJV noemen. Ons doel is om Jezus te delen met de honderden leerlingen die geen christen zijn en met de mensen in onze gemeenschap.

Ik ben al jaren lid van AJV en het is één van de fijnste ervaringen in mijn leven. Ik had nooit kunnen denken, toen ik vijf jaar oud was en mijn knieën knikte op het podium, dat ik voor duizenden leerlingen zou preken tijdens de gebedsweek van Babcock University. AJV heeft mijn talent voor het delen van het geloof versterkt en heft me geholpen om moedig te worden.

De zendingsgaven van dit kwartaal zullen helpen om een gebouw te bouwen voor onze AJV leden, want op dit moment hebben we geen plek die groot genoeg is om samen te komen. Het nieuwe gebouw zal groot genoeg zijn voor alle leden én onze vrienden die we misschien willen uitnodigen. Help ons project alsjeblieft en denk eraan, dat als je ooit denkt dat je te jong bent om je in te zetten voor Jezus, te verlegen bent of bang dat je het verkeerd doet, God kan jouw knieën ook helpen stoppen met knikken!

Hoe kunnen we elk kind in de stad laten glimlachen? Dat was de vraag die ons bezighield in de vergadering van de Babcock University kerk. We hadden al vaak mensen geholpen, maar nu wilden we speciaal aan de kinderen denken. Wat we ook zouden bedenken, het moest nieuw, leuk en krachtig zijn.

Gods geweldige genade delen

We baden samen en deelden onze ideeën met elkaar. Iemand stelde voor om een speciaal sabbatprogramma te houden, operatie glimlach. Ons doel zou zijn om de kinderen te laten zien dat er hoop is voor de toekomst en om ze Gods liefde te laten zien in acties, zoals een lekkere maaltijd klaarmaken. We vonden het een goed plan en kozen het thema van Gods geweldige genade.

Er was veel te doen om alles klaar te krijgen. Gelukkig hadden we hulp van onze predikant, leraren en ouders. Zelfs de andere leerlingen boden aan om ons te helpen.

Eindelijk was het zo ver. We waren bang dat er maar een paar mensen zouden komen, omdat we niet op tijd hadden verteld wat we gingen doen. Er was geen reden tot paniek, meer dan tachtig kinderen en volwassenen kwamen!

Meer dan drie uur hebben 110 adventistische jongeren Jezus gedeeld door middel van muziek, een sketch en een speciale boodschap over hoop. We gaven onze gasten ook een maaltijd, cake en Bijbels.

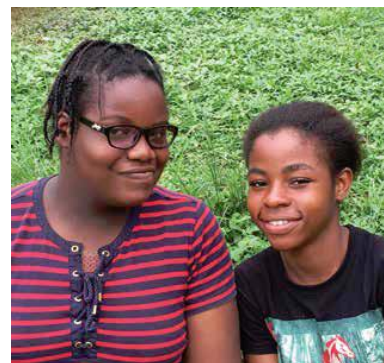
We danken God voor het zegenen van operatie glimlach. Veel van onze gasten wilden graag meer over Jezus leren, dus zijn we begonnen om een sabbatschool op te starten in de stad.

Onze vrienden in de gemeenschap zijn niet de enige die glimlachen nu. Wij als AJV team glimlachen ook!

De zendingsgaven van dit kwartaal zal helpen voor een gebouw om onze aanbidding en programma's te houden. Het zal ons heel erg helpen om onze kinderen te bereiken. Geef alsjeblieft gul.

Hoi, wij zijn Demilade en Jessica. We zitten allebei op scouting en gaan allebei naar Babcock University. Er is nog iets dat we gemeen hebben, we houden er allebei van om Jezus te delen met anderen! Als leden van het Advent Jeugd Verbond op de universiteit hebben we veel kansen om mensen uit de steden in de buurt te helpen. Een van onze favoriete ervaringen was toen we naar een arm dorp gingen, waar mensen wonen die nog nooit van het geloof gehoord hadden. Sommigen van onze groep vertelden hen over Jezus, maar wij wilden Zijn liefde tonen door kleding uit te delen aan de kinderen. Jullie hadden ze moeten zien. Ze waren zo gelukkig dat ze hun vrienden gingen halen.

We helpen de leerlingen die gezondheid studeren om gratis controles uit te voeren en vertellen de mensen dat Jezus van hen houdt. We geven ook aan iedereen iets te lezen over Jezus en nodigen hen uit om naar de kerk te komen.

Het was fijn om veel van deze mensen een week later in de kerk te zien. Een stel kwam met hun kind naar de kerk en ze lieten zich dopen.

We hebben gezien dat mensen ervoor open staan om over Jezus te horen als je hen helpt met wat ze nodig hebben.

Sabbat is plezier

We delen ons geloof ook op school, want veel van onze schoolgenoten zijn geen adventist. Een van onze vrienden geloofde niet in God. Ze vond de regels op school niet leuk en vroeg waarom ze naar de kerk moest gaan op zaterdag als ze ook thuis plezier kon maken. We legden haar uit dat de regels op school ons gelukkig houden en we vertelden haar wat we in de kerk doen. "Misschien mis je iets heel bijzonders," zeiden we tegen haar. Ze besloot om met ons mee te gaan naar de kerk en nu gelooft ze in Jezus.

Plek voor vrienden

We nodigen onze vrienden uit de stad graag uit voor de sabbatdienst en onze AJV evenementen. Helaas houden we de dienst en klaslokalen en hebben we geen eigen plek, dus er is geen ruimte voor hen.

Dit kwartaal helpen de zendingsgaven om een gebouw te bouwen waar plek genoeg is voor ieder van ons plus onze extra vrienden uit de stad. Geef alsjeblieft gul, zodat we meer mensen kunnen bereiken voor Jezus. Dankjewel!

Demilade: "Ik kan niet omschrijven hoe belangrijk het voor me is om deel uit te maken van AJV op Babcock University. Ik wil zo veel mogelijk mensen over Jezus vertellen. Help ons alsjeblieft met ons gebouw, zodat we kunnen groeien, groeien, groeien."

Jessica: "Ik was heel verlegen en haatte het om voor een groep te staan. AJV heeft mij zelfvertrouwen gegeven en nu kan ik voor de grootste groep het podium op. Ons nieuwe gebouw zal voor veel jonge mensen een steun zijn om dingen voor Jezus te doen die ze onmogelijk leken. Steun ons project alsjeblieft gul. Bedankt!"

Fijne sabbat uit Nigeria! Mijn naam is meneer Sylvanus en ik ben vrachtwagenchauffeur.

Toen ik naar Babcock University kwam, ontdekte ik dat er veel jonge mensen zijn die niet christelijk zijn.

"Jezus," bad ik. "Dit zijn Uw kinderen. Helpt U mij een manier te vinden om ze naar U te leiden."

Een paar maanden later kwam er een jongen naar me toe.

"Meneer Sylvanus, we hebben een rugbyteam gevormd dat mee zal doen aan een wedstrijd. Maar het gaat nu niet alleen om de sport. Het is een missie. Het is één van onze AJV projecten om jonge mensen te bereiken die Jezus nog niet kennen. We hebben een coach nodig, wilt U ons helpen?"

"Wauw, wat was beter?" dacht ik. "Ik houd van rugby, ik houd van jonge mensen en ik houd ervan om Jezus te delen met anderen. Deze baan is perfect voor mij!"

We spelen niet met een bal!

Toen ik begon met coachen startte ik elke training met een gebed. Ongeveer de helft van de jongens zijn geen adventist, dus legde ik hen uit waarom we niet op vrijdagavond en zaterdag zouden oefenen. Als andere teams een wedstrijd wilden houden op sabbat wees ik hen af. "Zaterdag is voor de Heer. We spelen niet met een bal!" Veel mensen die niet naar Babcock University gingen hebben via ons team over de sabbat geleerd. Voor ons is het speelveld een veld waar we Gods liefde laten zien.

Er is een speler waarvan ik zeker ben dat hij door God is gestuurd. Zijn naam is Jamiyu. Er waren twee dingen die me opvielen. Hij heeft nooit een training gemist en hij heeft nooit iets gezegd. Ik had bewondering voor zijn inzet om het spel te leren, maar zijn vaardigheden moesten beter worden. Op een dag riep ik Jamiyu bij me en vroeg ik hoe het ging. Zachtjes zei hij dat het goed ging. We praatten een paar minuten wat en toen vroeg ik hoe het thuis ging.

Vechten om te overleven

"Niet zo goed," antwoordde Jamiyu. "Mijn vader is pas overleden en daarna is mijn moeder weggegaan met mijn broertjes en zusjes."

Ik was geschokt. "Je moet heeft je in je eentje achtergelaten?" Jamiyu knikte, terwijl zijn ogen zich vulden met tranen.

Jamiyu moest zijn school opgeven. Gelukkig kon hij bij een vriend wonen, maar elke dag was een gevecht om te overleven. Het enige waar hij nog om gaf was rugby. Dat was genoeg voor me. Ik hielp hem, leerde hem beter te trainen en gaf hem kleding en eten. Toen hij een baan kreeg bij een wasserij hielp ik hem een bankrekening te openen, zodat hij kon sparen voor schoolgeld.

Ik vertelde Jamiyu dat Jezus van hem hield en dat ik ook van hem hield. Toen ik hem uitnodigde voor ons AJV programma was hij enthousiast. Momenteel is hij aan het nadenken om Jezus te volgen.

Ik ben blij dat God de dingen waar ik van houd gebruikt om Zijn liefde te tonen. Wat vinden jullie leuk om te doen? God kan dat ook gebruiken in Zijn missie!

"Waar heb je dat geleerd?" vroeg ik aan mijn vriend Gift, toen hij me het geweldig verhaal van Jozef en zijn broers verteld had. "Het staat in de Bijbel," zei hij met een grijns. "Als je met me meegaat naar de AJV programma's, kun jij deze verhalen ook leren Joshua." Gift woonde op Babcock University, niet ver van mijn stad. Ik bewonderde zijn bijbelkennis en wilde zelf ook meer leren.

"We hebben over een paar dagen vakantie bijbel school (VBS)," zei Gift. "Waarom ga je daar niet mee naartoe?"

Ik heb rugby gespeeld met een paar AJV kinderen op hun zondagse training en ik vond ze erg aardig. Ze beginnen elke keer met een gebed en ze waren aardig voor elkaar op het speelveld.

Ik bad of ik naar VBS moest gaan en ik voelde dat God wilde dat ik ging. Gift had gelijk. Ik leerde niet alleen veel bijbelverhalen, maar leerde ook liedjes over God, deed opdrachten en kreeg nieuwe vrienden. Beter dan alles leerde ik dat Jezus van mij houdt.

Aan het eind van VBS besloot ik dat ik zevendedagsadventist wilde worden. Vorig jaar ben ik gedoopt en nu wil ik mijn geloof delen, zoals Gift zijn geloof met mij heeft gedeeld. Ik wil dat mensen weten van de sabbat en dat Jezus terugkomt.

Ik heb mijn neef uitgenodigd voor VBS dit jaar en hij is elke keer geweest. Hij vond de bijbelverhalen, opdrachten en spelletjes erg leuk. Hij is geen christen, maar weet nu dat Jezus om hem geeft. Zijn ouders zijn erg positief dat hij met mij naar de kerk gaat.

Veel van mijn vrienden maken me belachelijk, omdat ik adventist ben geworden. Dat doet pijn. Ze willen niet dat ik met hen over Jezus praat en daarom probeer ik Zijn liefde te tonen door mijn karakter en gedrag, zoals altijd vrolijk zijn. Niet iedereen gedraagt zich zoals zij. Sommige jonge mensen met wie ik het over Jezus heb gehad denken er over na om naar de kerk te komen, daar word ik heel blij van.

Jezus heeft me bevrijd

Meedoen met AJV heeft mijn karakter positief veranderd. Ik wil nu andere mensen helpen, vooral ouderen. Ik draag graag hun tassen, groet ze vriendelijk en toon respect.

VBS heeft mijn leven veranderd. Ik was zo gelukkig toen ik ontdekte dat Jezus van mij houdt. Ik heb mijn problemen altijd voor mijzelf gehouden, maar nu ik weet dat Jezus om mij geeft heb ik die problemen los kunnen laten. Jezus heeft me bevrijd!

De zendingsgaven van dit kwartaal helpen een gebouw te bouwen op de Babcock University voor de AJV leden. We hebben dit gebouw hard nodig, want we hebben nu geen eigen plek voor aanbidding of onze jeugdprogramma's. Het gebouw zal ons helpen om te groeien in onze liefde voor Jezus en zal onze vaardigheden om Hem met anderen te delen versterken. Steun dit project alsjeblieft gul.

Dankjewel!

Hallo vrienden! Ik ben Valerie. Ik ben 12 jaar oud en zit in de derde klas van Babcock University. Ik woon samen met mijn moeder en mijn neef Tobi. Later wil ik graag dokter of journalist worden.

Ik ben verlegen en durf niet met onbekende mensen te praten. Ik lees graag en luister graag naar zendingsverhalen. Ik heb me vaak afgevraagd hoe ik mijn verlegenheid kon overwinnen, zodat ik mijn favoriete verhalen met anderen kon delen.

Bedenk je mijn enthousiasme toen ik hoorde dat Tobi en ik de presentatoren zouden worden van het radioprogramma 'Zijn om te zijn'! Het is één van de AJV projecten om kinderen te bereiken die in de buurt van de school wonen.

Ik wist meteen dat God een plan voor mij had. Hij wist dat het door mijn verlegenheid moeilijk voor me was om anderen aan te spreken. Hij heeft me een kans gegeven met 'Zijn om te zijn'. Ik kon over Jezus vertellen zonder mijn luisteraars aan te hoeven kijken. Tobi en ik bedenken mee met de onderwerpen voor het programma, wat we denken dat de mensen interesseert. Als we het programma voorbereiden kijken we in de Bijbel wat daar in staat over het onderwerp en bidden we naar God of Hij ons de juiste woorden wil helpen zeggen. Werken bij 'Zijn om te zijn' heeft ervoor gezorgd dat ik meer in de Bijbel lees en dat ik dichter bij God ben gekomen. Tobi, waarom vertel jij onze vrienden niet wat meer over 'Zijn om te zijn'?

Hoi, mijn naam is Oluwatobiloba (uitspraak: Olu-wah-toe-bie-law-bar). Dit betekent 'God is groot' in mijn taal, Yoruba. Vrienden niemen me Tobi.

Ik ben 8 jaar oud en zit in groep 5. Ik luister graag naar zendingsverhalen, speel graag drums en doe andere leuke dingen, zoals met een bal spelen.

Toen ik gevraagd werd om 'Zijn om te zijn' te presenteren was ik heel enthousiast. Het is niet alleen heel leuk, maar het helpt ons ook om mensen te bereiken voor Jezus die anders misschien niet zouden luisteren.

Bijvoorbeeld, sommige mensen in de stad houden vast aan oude gebruiken. Soms zijn er evenementen op zaterdag en mogen alleen de vaders en zonen hun huis uit komen. De moeders en dochters kunnen dan niet naar de kerk komen. Ons radioprogramma is perfect voor de mensen die gedwongen binnen moeten blijven.

Ik geloof dat God Valerie en mij gebruikt om Babcock University te helpen mensen te bereiken die nog niet van Jezus gehoord hebben. Het maakt me blij als ik zie dat mensen hoop hebben door Jezus en de dingen die ze bang maakt loslaten.

Onze AJV leden hebben geen plek om samen te komen of programma's te houden, maar de zendingsgaven van dit kwartaal helpen om een plek te bouwen. Het zal groot genoeg zijn om iedereen uit te nodigen die we kennen via 'Zijn om te zijn' en geeft ons de kans om het resultaat van ons radioprogramma nog groter te maken.

Valerie en ik willen jullie vragen om alsjeblieft ons project te steunen. Dankjewel!